

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **Mgr. H. F.**, zastoupená Mgr. Marcelou Horákovou, advokátkou, se sídlem Riegrova 12, Olomouc, proti žalovanému: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc ze dne 27. 11. 2015, č. j. 60 Ad 8/2015 - 15,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovené advokátce Mgr. Marcele Horákové, se sídlem Riegrova 12, Olomouc, **s e** odměna ani náhrada hotových výdajů v řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně (dále „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2015, č. j. X, ve věci starobního důchodu, kterým byly zamítnuty námitky stěžovatelky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 17. 4. 2015, č. j. X, pro opožděnost.

V kasační stížnosti stěžovatelka namítá, že krajský soud nesprávně posoudil včasnost podaných námitek, nepřihlížel k tomu, že žalovaná stěžovatelku nesprávně poučila, neboť v poučení uvedla, že proti rozhodnutí lze námitky podat do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí. Lhůta pro podání námitek činí podle § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení činí 30 dnů. Krajský soud však počítal lhůtu nikoli podle poučení, kterého se stěžovatelce dostalo, ale podle zákonné úpravy, a to aniž by to jakkoli zdůvodnil, a aniž by se s rozporným poučením vypořádal. Podle poučení

měla lhůta začít běžet ode dne následujícího po dni oznámení, tedy doručení. Bylo-li tedy doručeno dne 22. 4. 2015, pak následující den byl 23. 4. 2015; 30-ti denní lhůta počala běžet až následující den tj. 24. 4. 2015 a nikoli dne 23. 4. 2015, jak tvrdí soud. Stěžovatelka tvrdí, že námitky podané v souladu s uděleným poučením byly včasné a soud pochybil, pokud rozhodnutí žalované nezrušil. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že považuje rozsudek krajského soudu za správný a v souladu se zákonem, a navrhuje kasační stížnost jako nedůvodnou zamítnout.

Kasační stížnost není důvodná.

Obecná pravidla počítání času ve správním řízení za podmínky, že je provedení určitého úkonu vázáno na lhůtu, a sice lhůtu stanovenou jednak správním orgánem, jednak zákonem, jsou stanovena v § 40 správního řádu. V § 40 písm. a) správního řádu se určuje pravidlo pro stanovení počátku běhu lhůty. Podle tohoto pravidla *se do běhu lhůty nezapočítává den, v němž došlo ke skutečnosti určující počátek jejího běhu. Z právě uvedeného vyplývá, že dnem, jímž lhůta počíná svůj běh, je vždy ten den, který bezprostředně následuje po dni, v němž skutečnost rozhodná pro běh lhůty nastala.* Rozhodnou skutečností, od které je třeba běh lhůty odvozovat, je okamžik, kdy se účastník řízení o věci dozvěděl, resp. oznámení rozhodnutí správního orgánu. Lhůta počne účastníku řízení plynout dnem bezprostředně následujícím po dni, v němž mu bylo rozhodnutí oznámeno, tedy bezprostředně po dni, kdy mu bylo toto rozhodnutí platně doručeno.

Obdobně je upraveno počítání času v § 123c zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, podle kterého *lhůta určená podle dní počíná dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek.*

Podle § 88 odst. 1 uvedeného zákona proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení uvedených v § 3 odst. 3 písm. b) a d) až f) ve věcech důchodového pojištění lze jako řádný opravný prostředek podat písemné námitky do 30 dnů ode dne jeho oznámení účastníku řízení.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno dne 22. 4. 2015; byla poučena, že proti tomuto rozhodnutí lze podat u ČSSZ nebo u kterékoliv okresní správy sociálního zabezpečení písemné námitky, a to do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení tohoto rozhodnutí. Lze stěžovatelce přisvědčit, že správní orgán v poučení nedodržel doslovný text zákona, uvedl-li, že lze podat námitky do 30 dnů *ode dne následujícího* po dni oznámení rozhodnutí, nicméně tato skutečnost nikterak neovlivnila ani délku lhůty ani okamžik, od něhož se běh lhůty odvíjí. Jinými slovy správní orgán v poučení aplikoval již pravidlo obsažené v § 123c zákona č. 582/1991 Sb., resp. obecná pravidla pro počítání lhůty obsažená ve správním řádu. Okamžikem rozhodným pro stanovení počátku běhu 30-ti denní lhůty byl den doručení rozhodnutí, tj. 22. 4. 2015; o tomto dni není mezi účastníky sporu; tento den se do běhu lhůty dle obecných pravidel nezapočítává, lhůta tudíž počala běžet dne 23. 4. 2015. Uvedený den je rovněž dnem následujícím po události určující její počátek, tj. následující po dni oznámení rozhodnutí. V tomto smyslu byla stěžovatelka správním orgánem v souladu se zákonem poučena.

Stěžovatelka podala námitky dne 25. 5. 2015, poslední den lhůty pro podání námitek připadl na pátek 22. 5. 2015, nikoliv na sobotu 23. 5. 2015, jak se stěžovatelka mylně domnívá. Stěžovatelka totiž nesprávně při počítání času vkládá následující den dvakrát (následující den po doručení 23. 4. a další následující den 24. 4., od něhož odvozuje 30 dnů).

pokračování

Nejvyšší správní soud stěžovatelkou namítanou nezákonnost rozsudku krajského soudu neshledal, proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 in fine s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla ve věci úspěšná, nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalované, která ve věci měla úspěch, dle § 60 odst. 2 s. ř. s. náhrada nákladů řízení nenáleží.

Nejvyšší správní soud stěžovatelce pro řízení o kasační stížnosti ustanovil usnesením ze dne 27. 1. 2016, č. j. 5 Ads 258/2015 - 25 zástupce, advokátku Mgr. Marcelu Horákovou; v takovém případě hradí hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Advokátka byla současně se svým ustanovením vyzvána k vyčíslení odměny, na výzvu nereagovala a ani žádný úkon v řízení neprovedla. Soud proto rozhodl tak, že jí žádnou odměnu ani náhradu hotových výdajů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu